

poisimees. Kui nemmad lõunat olid sõnud ja ka jonud, siis läksid teled lahti ja äeasid mõnda lõbbust jutto. Korraga jäi maea peremees mõttete sisse waggusi seisma nenda, et wõerad sedda immeks pannid; sest ta olli enne sedda wägga lahke juttomees olnud. Kui wõerad esmalt olid immeks pannud, siis küsisid wimaks, mispärast temma korraga nenda waggusi jänud, kostis temma: „Minna haflasin ühhe asja peale mõtlema, mis immelik ja mis äkkiiste minno mele tulli, kui immelik ajalik ello luggo ma peal on. Kõik palusid ühhest suust, et ta neile sedda peaks räkima, mis neile kõigile suurt lõbbo teeks. Kui ta olli esmalt tükki aega järrele mõttelnud, haflas siis wimaks räkima:

„Wadake sõbrad! teie wõite Londoni linnaš Gamps-aedaš igga päew üht wanna meest nähha, kes seal rist teede peal ulitsad puhtaks pühhib. Seal ei olle nüüd muud immelikko asja temma jures nähha; agga kõik seal ümber kauda rahwas teadwad sedda, et se wanna mees mitte ennam armo-anniks rahha wasto

ei wõtta, kui üks koppik igga ühhe käest korralt. Pistab mõnni rikkas temmale ennam, ehk ka ühhe rubla peuse, siis annab kohhe sedda teist taggasi ja ühhe koppika peab ta ommale. Sedda pannid mitto immeks, kellele ta rahha taggasi annud ja katsus teist korda selsammal päewal jälle anda. Nenda läks kõik lin sedda jutto täis, et se wanna mees, kes seal aedaš ulitsaid pühhib, mitte ennam kingitust wasto ei wõtta, kui üks koppik korralt, sedda teist annab temma taggasi. Lusti pärast katsusid paljo sedda järrele ja leidsid nenda tõssi ollewad ja nenda jooksid weel paljo nalja pärast senna, et se wannamees paljo rahha sai ja suurt rikust ommale forjas. Ja se mees, minno sõbrad! — se mees olin minna isse! Kawa, kawa aja cest käis mo kässi wägga waesest ja kui ma ütlen: sandiste nenda, et nalg mind pididi tapma ja suur hädda mind sundis ulitsaid pühkima ja kerjamisega ennast toitma ja se asji läks mul nenda korda, et ma selle maea ostsin ja ni paljo rahha weel forjasin et nende käsudest priškeste woin